

tudnia kellett. Az elkobzást akkor is el lehet rendelni, ha a bűnvádi eljárást a terhelt halála vagy más ok miatt megindítani vagy folytatni nem lehet.

Ez az eljárás a rendelet értelmében a budapesti kir. büntető törvényszéknél szervezett uzsora bíróság (1920. évi XV. t.-c. 9. §.) kizárólagos hatáskörébe és illetékessége alá tartozik. Ilyenkor az elkobzás alá eső értéknek megfelelő összeg fizetésére kötelezés iránt a kérelmet a kir. ügyészség tenjeszti az uzsorabíróság elé. Az uzsorabíróságban szakférfiuként bíraskodó ülnököt a MNB. részéről közölt jegyzékben felsorolt szakférfiak közül kell meghívni.

Az uzsorabíróság a kérelem folytán főtárgyalásra tüz határnapot és arra lehetőleg megidézi azokat is, akiknek az elkobzandó tárgyakra esetleges igényük van, vagy akikkel szemben fizetési kötelezettségeket kell megállapítani. Ezek a vádlottat illető jogokat gyakorolják és a főtárgyalásra maguk helyett ügyvédet is küldhetnek, meg nem jelenésük vagy képviseltetésük hiánya az eljárást és ítélet hozását nem akadályozza.

Ha ismeretlen az a személy, akinek az elkobzandó tárgyra igénye van, részére hivatalból védőt kell kinevezni és a főtárgyalásra ezt kell megidézni, ugyanez az eljárás akkor ha az ilyen ismert személy, vagy az, akivel szemben fizetési kötelezettséget kell megállapítani, ismeretlen helyen tartózkodik.

A főtárgyalás a Bp. továbbá az uzsorabírósági eljárásra vonatkozó szabályok szerint megy végbe. A főtárgyaláson a pénzügyminiszter megbízottja szakkérdésben felszólalhat és a tanukhoz és szakértőkhöz közvetlenül intézhet kérdéseket.

Az ítélet csak az elkobzás, illetőleg a fizetési kötelezettség megállapításának kérdésére és a költségek megállapítására szorítkozik. Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye a kir. ítélőtáblához, melynek határozata végérvényes.

Meggondolva azt, hogy valamely jogutódnak vagyoni érdekét érintheti az, hogy kártérítési kötelezettségének jogalapja a jogelőd részéről feltételezett (mert el nem bírált) bűncselekmény, mely ellen sem a jogelőd (mert meghalt), sem a jogutód (mert ügyismerete nincs), védekezni nem képes, a rendeletben közölt szabályok hiányosságát, csupán a kialakulandó bírói gyakorlat egyensúlyozó készségébe vetett hittel lehet pótolni.

Magyar—cseh áruegyezmény. 1937. január 1-től kezdve a csehszlovák áruimportból származó követelések kiegyenlítése a csehszlovák utazási és mentjegyjárodák által a Magyarországra irányuló utasforgalomban kiszolgáltatásra kerülő utazási pengőcsekkék fedezésével történik. Az 1936. év folyamán Csehszlovákiába exportált könyvek, folyóiratok és már irodalmi termékek ellenértéke azonban 1937. évi május hó 1-ig az eddigi módon számolható el, azaz a Böhmische Escompte Bank und Credit Anstaltnál vezetett „Bücherkontó”-ra befolyt összegek 50%-a eddig a fenti időpontig függőszámlára fi-

zethető be, amelyről a befizetett pengőösszeg a hitelező szolució s nyilatkozata esetén zárolt belföldi pengőszámlára vihető át. Az 1937. évi január hó 1-től kezdődőleg kiszállított könyvek, folyóiratok és más irodalmi termékek ellenértéke az új árucseré egyezmény rendelkezései szerint a fenti intézeteknél vezetett MNB. tulajdonát képező Bücherkonto javára térítendő. Az így befolyt összegek 50%-a, mint eddig is, a MNB. útján, a fennmaradó 50% pedig a Magyar árucseréforralmi Intézet r. t. útján kerül a magyar exportör javára mindenkor i hivatalos árfolyamon felár mellett pengőben folyósításra. (MNB. 250. sz. körlevelle).

Devizaigénylés. A magyar importörök devizaigényléseiket tekintet nélkül arra, hogy az árucikk behozatali engedélyhez kötött, vagy szabadon behozható, 1937. évi január hó 1. napjától kezdődően további intézkedésig valamely megbízott magyar pénzüzet útján nem a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarához, hanem a Magyar kir. Külkereskedelmi Hivatalhoz tartoznak benyújtani. A behozott áru ellenértékének kiutalását az igénylésekre megállapított általános szabályok keretében a MNB. import-deviza csoportja végzi. (MNB. 247. sz. körlevelle).

Megbízott pénzüzetek deviza-számlája. A megbízott pénzüzetek csak azokat a készletadásokat jogosultak belföldi ügyfeleik devizaszámlái terhére elszámolni, amelyek a számlával összefüggő műveletek végrehajtásával kapcsolatban *külföldön merülnek fel és tényleg külföldi fizető eszközökben teljesítendők.* A nem ilyen természetű költségeket, valamint a számlavezetéssel, illetőleg a megbízott pénzüzetet eljárásával kapcsolatban a fél terhére felszámításra kerülő jutalékokat a megbízott pénzüzetek csak pengőben jogosítottak az ügyfél terhére írni, illetőleg bevételezni és ezen a címen a MNB-nak beszolgáltatandó, illetőleg a MNB. engedélyével az ügyfél rendelkezésére álló devizamennyiséget csökkenteni nem szabad (MNB. 249. számú körlevelle 1937. január 16.).

Dr. P—ő.

Magánjogi rendelkezések a városrendezésről és az építésügről szóló törvényjavaslatban.

A Javaslát I. és II. fejezetei foglalkoznak a városrendezés kérdéssel, III. fejezete az építésügrrel, IV. fejezete pedig egyes rendelkezéseket tartalmaz. A Javaslát rendelkezései azonban nem veszik logikusan keresztül ezt a felosztást; a városrendezésről szóló fejezetek tartalmaznak építésügr i rendelkezéseket is.

Az I. fejezet szerint minden városnak *városfejlesztési tervet* kell megállapítania, különösen meg kell határoznia a *városias felépítésre szánt területet*, még pedig a törvény hatálybalépésétől